

ANĐEO

KEJTI PRAJS

Prevela Milica Maletić

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2010.

A decorative graphic consisting of several small, light-colored stars of varying sizes arranged in a loose, circular pattern around the title text.

Poglavlje 1. Slavljenica

„Ma daj, Ejndžel, nema šanse da izlaziš po klubovima tako obučena“, povika Džema.

„Ja se uvek ovako oblačim“, iznenađeno odgovori Ejndžel. „Šta ne valja?“

Pogledala se u ogledalu i namrštila. Nosila je svoju uobičajenu uniformu: farmerke, vrećastu majicu, tamnozelenu jaknu s kapuljačom i jedini njen ustupak koji je činila kad je izlazila po klubovima – ravne zlatne baletanke. Njena duga smeđa kosa bila je puštena i padala joj duž celih leđa, a jedina šminka koju je imala na sebi bila je maskara.

„Odakle da počnem“, uzdahnu Džema. „Molim te, pozajmi nešto moje i pusti mene da te našminkam. Rođendan ti je, zaboga; trebalo bi da slavimo!“

„U redu.“ Ejndžel je slegnula ramenima, baš i ne mareći za to kako izgleda, bilo joj je jednostavno drago što izlazi s Džemom, ali takođe je znala da, kad Džema jednom nešto naumi, besmisleno je opirati se.

„Znaš da sam oduvek mrzela svoj rođendan, tako da mi to nije ništa posebno. Koga briga kako ja izgledam?“

„To *jeste* posebno, a večeras ima da zavodiš.“ Džema je gorela od želje da se pozabavi Ejndžel, znajući da ne treba da uloži mnogo truda da bi njena prijateljica izgledala prelepo. Činjenica da Ejndžel uopšte nije svesna toga koliko je lepa za Džemu je oduvek predstavljala misteriju. Ne postoji drugi način da je opiše. Imala je najdivnije zelene oči oivičene tako dugačkim trepavicama da su veoma lako mogle izgledati

kao veštačke; njene usne bile su pune i senzualne, poput onih zbog kojih toliko žena troše bogatstvo na kolagen pokušavajući da ih imitiraju; njena koža bila je besprekorna i bakarne boje, osim te neobične pege koja je samo naglašavala njenu lepotu. A kao da njeno lice nije već bilo dovoljno zadivljujuće, imala je bombastičnu figuru, obline, sjajne grudi, duge vitke noge i zavidno ravan stomak. Međutim, ne može se reći da je iko uspeo da vidi nešto od ovoga ispod Ejndželinih bezobličnih majica i vrećastih farmerki. To je bilo nešto što je Džema rešila da promeni.

Odmah je počela da vadi stvari iz svog ormara. Džemino srednje ime trebalo bi da bude Modistkinja – obožavala je modu i nijedan trend nije prošao mimo nje. Imala je većinu stvari aktuelne kolekcije *Topšopa* tako da se mnogo toga moglo odabrati: bolera, haljine na preklomp, pećurkaste suknje, majice na tufne, šortsevi. Uzimala je svaki odevni predmet i prislanjala ga na Ejndžel koja je leškarila na krevetu i prelistavala jedan od mnogih magazina o poznatom ličnostima koje je Džema imala. Konačno, Džema se zadovoljila seksepilnom svetlocrvenom majicom s dubokim dekolteom i ljupkim nabranim rukavima, i jednom plisiranom teksas mini suknjom.

„U redu“, naredila je, „obuci ovo. Seksi a jednostavno – savršeno. Pozajmi i moj grudnjak, da ti napravi jamicu.“

„Ali ja nikad ne nosim suknje“, bunila se Ejndžel podižući pri tom taj odevni predmet i osećajući se pomalo uznemireno, jer je suknja bila tako kratka.

„Onda je pravo vreme da počneš.“

Ejndžel je nevoljno skinula stvari sa sebe, nespretno zakopčala grudnjak s *puš-ap* efektom, i polako navukla suknju i majicu. Rukama je ispravila suknju, potom se bojažljivo pogledala u ogledalo. Isprva je postala svesna toga da je veliki deo njenog tela otkriven, ali kad je obratila pažnju na svoj celokupan odraz, nije mogla da se ne nasmeje. Ispravila je ramena i podigla glavu, svetlost joj je osvetljavala kosu a u zelenim očima video se sjaj. Grudnjak joj je napravio divnu jamu. Nije izgledala tako loše, zar ne?

„Opa, izgledaš sjajno“, uzviknu Džema, zamajavajući se popravljanjem jednog njenog rukava. „A sad me pusti da se prihvatim posla oko tvog lica. Šta trenutno nosiš od šminke?“

„Ništa“, odgovori Ejndžel, okrećući se pred ogledalom i odmeravajući svoju odeću. „Samo malo maskare.“

Džema se nasmejala. „Ti si jedina devojka za koju znam da uopšte pomišlja na to da izlazi po klubovima bez ikakve šminke.“ Odvukla ju je do svog toaletnog stočića koji je bio dobro snabdeven proizvodima za lepotu i negu – podlogama, rumenilima, puderom, senkama za oči, korektorima, karminima. Džema je sve to imala – i naterala ju je da sedne. Pre nego što je Ejndžel dobila priliku da se usprotivi, zgrabila je pincetu i počela da napada Ejndželine obrve.

„Jao“, povikala je Ejndžel od bola. „Šta to, do đavola, radiš?“

„Nešto što je trebalo da uradiš pre mnogo godina.“

„Pa to baš užasno boli, sadisto jedan“, zapomagala je Ejndžel.

„Zar baš ništa ne znaš, Ejndžel? Obrve su ključne. One licu daju okvir. Šta misliš, zašto većina zvezda ima osobu koja im oblikuje obrve?“ upita je Džema, zvučeći kao stranica o lepoti iz nekog magazina o poznatim ličnostima. „Trenutno, ti praktično imaš jednu veliku obrvu. Ja ti činim ogromnu uslugu – treba da mi budeš zahvalna.“

Završila je nakon nekoliko bolnih minuta. „Mogla bih da nastavim, ali zasad je u redu.“

„Daj mi da prvo uzmem neko piće“, zahtevala je Ejndžel. „Treba mi nešto protiv bolova.“

„Nešto lagano“, nasmejala se Džema dodajući joj flašu votke *smirnov ajsa*.

Ejndžel je zatvorila oči čim je Džema počela da radi na njoj, veoma uživajući u dodiru Džeminih hladnih prstiju na svojoj koži. Nakon deset minuta, konačno je dopustila Ejndžel da se pogleda u ogledalu.

Nepoznato lice buljilo je u nju, sjajno i svetlucavo, punih usana koje su se razdvojile u jedan nesiguran osmeh, krupnih i blistavih očiju.

„Bože, jesam li to zaista ja“, uzviknu Ejndžel, jedva uspevši da poveruje u taj preobražaj. Oduvek je mislila da je prilično prosečna: ne baš gabor, ali ni lepotica. Ali devojka koja je piljila u nju izgledala je veoma dobro. Džema joj nije stavila mnogo šminke, jednostavno je naglasila Ejndželine prelepe oči i usne i dala njenim obrazima seksi sjaj.

„Izgledaš sjajno, Ejndžel“, veselo reče Džema. „Je l' znaš šta ja mislim? Mislim da izgledaš kao model.“

„Je l' mi se ti to podsmevaš?“ upita Ejndžel svoju prijateljicu pomno je gledajući. Mora da je zadirkuje. Pa dobro, izgleda mnogo lepše ovako sređena za jedan noćni izlazak, i morala je da prizna da joj se sviđa ova nova Ejndžel, ali nema šanse da izgleda kao model.

„Ne, ne podsmevam ti se“, odbrusi Džema. „Mama i ja uvek govorimo da bi trebalo da budeš model.“ Međutim, uvidela je da preteruje s tim, pa je, zadovoljna što je večeras postigla neki napredak kod Ejndžel, brzo promenila temu.

„A sad u potragu za cipelama!“

„Zar ne mogu samo da obučem svoje baletanke?“ preklinjala je Ejndžel.

„Ne, ne možeš. Evo, probaj ove.“ Džema je onda spustila u Ejndžel-line ruke par crvenih sandala s kaišićima.

„Nikad neću moći da hodam u ovome, da ne spominjem igranje“, gundala je Ejndžel zakopčavajući kaišiće. *Džema je zaista sadista*, pomislila je dok je nestabilno teturala po sobi. Mogla je da nabroji na prste jedne ruke koliko je puta nosila štikle, jer bi se uvek radije opredelila za svoje *timberlend* cipele ili baletanke.

„Za sve postoji prvi put“, reče Džema bez i malo saosećanja, šminčajući se. „Kako izgledam?“

„Prelepo kao i uvek“, odgovori Ejndžel sa olakšanjem što više nije bila u centru pažnje, misleći da je njena drugarica sigurno najlepša devojka koju je ikad upoznala. Džema je bila sitna, imala je dugu crnu sjajnu i potpuno ravnu kosu, lice u obliku srca i vrlo izražene plave oči. Izgledala je krhko, kao neko kome biste želeli da pružite utočište i zaštitu, ali ona je zapravo bila jaka kao stena, i kada su u osnovnoj školi neke starije devojčice pokušale da maltretiraju Ejndžel, Džema je bila ta koja im se suprotstavila i postavila ih na njihovo pravo mesto. Otada ona pazi na Ejndžel.

Sada je stajala pred svojim velikim ogledalom i nameštala frizuru. „Šta ti misliš, Ejndžel, da je podignem ili pustim?“

„Svakako je pusti, izgleda sjajno.“

„Kao i ti, Ejndžel, večeras ćeš sigurno upoznati nekog“, reče Džema. „Dolazi onaj Kreg koji studira medije a ja znam da mu se ti veoma dopadaš.“

„Pa, ja nisam zainteresovana za njega“, odgovori Ejndžel.

Džemin otac ih je dozivao govoreći im da malo požure.

„Ejndžel, moraš da se suočiš sa činjenicama – Kal se zabavlja s Melani skoro godinu dana. Prihvati to!“

Pomenuti Kal bio je dečko od dvadeset i jednu godinu, veoma privlačan, dobro obučeni Kalum Bejli, a otkad je znala za sebe, Ejndžel je bila beznadežno, tajno i ludo zaljubljena u njega. Upoznala ga je tako što je on bio najbolji drug njenog starijeg brata Tonija. Otac ga je napustio kada je imao dve godine, i otada je Kal prolazio kroz težak period. Njegova mama bila je alkoholičar, a po odlasku njegovog oca, u njegovom životu vidno se primećivao nedostatak ljubavi i stabilnosti. Spas je našao u fudbalu i porodici Samer. Ejndželin otac, Frenk, bio je trener lokalnog tima mladih, pa je on uzeo Kala u svoje okrilje, ponašajući se prema njemu gotovo kao da mu je drugi sin. Tako je Kal skoro sve vreme provodio u njenoj kući, što je bilo dobro, jer ga je tako viđala, ali i loše, jer on izgleda nije bio svestan njenih osećanja, i umesto da je posmatra kao potencijalnu devojkicu, odnosio se prema njoj kao prema mlađoj sestri.

„Pusti ti mene i Kala, šta je s tobom i Tonijem?“ uzvratila joj Ejndžel. U poslednja tri meseca njih dvoje su čas flertovali, čas nisu. Toni je bio stidljiv s devojkama i nije bio spreman da napravi prvi korak, iako mu je Ejndžel više puta rekla da je Džema zainteresovana za njega.

„Dobro, znam“, priznala je Džema. „Toliko dugo nisam imala seks da sam verovatno opet postala devica. Ali ni ti nisi mnogo bolja. Svi će misliti da smo pravi lezboski ako se uskoro ne budemo kresnuli s nekim.“

To je tačno, pomisli Ejndžel – ona je bila u seksualnoj krizi. Tog dana, 28. maja, napunila je sedamnaest godina a do tada je imala samo jednu ozbiljnu vezu – s Gregom, stidljivim ali simpatičnim dečkom iz njene škole. Zabavljali su se tri meseca pre nego što su imali seks. Iako Ejndžel nije očekivala da se zemlja zatrese, ipak je bila veoma razočarana. Greg je takođe bio nevin i sve se desilo prebrzo – za dva minuta, ako se Ejndžel dobro sećala. Nakon toga su to uradili još nekoliko puta, s malim napretkom – što je samo povećalo njenu frustraciju. Ako je Greg uopšte znao nešto o ženskom telu, nije ostavljao takav utisak, i Ejndžel je dosadilo da trčkara do kupatila da bi se na brzaka samozadovoljila nakon još jedne bezvezne ševe. Počela je da se zabavlja s Gregom samo da bi prebolela svoja osećanja prema Kalu, ali šanse za to bile su veoma male. To je samo pojačalo ono što je ona osećala, jer je mogla

samo da zamisli koliko je Kal Bejli bio dobar u krevetu, mada nije ni morala da zamišlja – znala je koliko je bio dobar. Jedne večeri, kada joj roditelji nisu bili tu, Toni je napravio žurku. Kal i Mel su ostali kod nje kući i Ejndžel je sve čula, i sudeći po Melinim uzdasima zadovoljstva, koje je Ejndžel čula kroz zid svoje sobe, Kal je tačno znao šta radi.

Nakon što je Ejndžel raskinula s Gregom, zabavljala se s raznim drugim momcima, ali te veze nikad nisu trajale duže od nekoliko nedelja. Sa svima je prolazila kroz isti šablon: izlazili bi po klubovima, Ejndžel bi se pretvarala da se lepo provodi, dečko bi je poljubio a ona bi mu uzvratila jer je osećala da tako mora, a onda bi izmislila neki izgovor i otišla kući. Onda bi se opet sastali i otišli na piće i stvari bi malo napredovale, ali nikada ne bi došla do te granice da spava s njima, koliko god dobro da taj dečko izgledao. Od toga se nije moglo pobeći: Kal joj se jedini sviđao.

„Jeste li vi devojke spremne za vožnju?“ dozivao ih je sa stepenica Džemin otac, Bil, zveckajući ključevima kola. „Taksi služba želi da sedne i popije piće, pa ako biste mogle da požurite?“

Dve devojke su se trkale do dole. Bil je bio prava duša od čoveka koji bi uradio sve za svoju ćerku. Ejndžel nije mogla a da ga ne uporedi sa svojim tatom, koji je ovih dana izgleda bio spreman samo na to da je kritikuje.

„Dođite da vas vidim“, iz dnevne sobe je doviknula Dženi, Džemina mama.

Prvo je ušla Džema, i njena mama ju je sumnjičavo odmerila od glave do pete, kao da joj sudi. Ovo je bio porodični ritual kad god je Džema izlazila u klubove. Konačno, Dženi reče: „Pa prošla si za dlaku, ali da li ti zaista to zoveš suknjom?“

„Ma daj, Dženi, kada si bila Džeminih godina, tvoje suknje su bile mnogo kraće“, zadirkivao ju je Bil.

„Spadalo jedno“, uzviknu Dženi. „To ti nikada nije smetalo.“

„Hajde, Ejndžel.“ Džema je povukla unutra svoju mrzovoljnu prijateljicu. „Sad je tvoj red na inspekciju.“

Ejndžel je polako ušla u sobu, još uvek se privikavajući na svoje šti-kle. Dženi i Bil, koji su očekivali da vide Ejndžel u njenoj uobičajenoj garderobi, ostali su bez teksta.

„Mislite li da izgledam previše na izvol'te?“ zabrinuto upita Ejndžel, pogrešno protumačivši njihovu tišinu. „Rekla sam ti da mi ne stavljaš previše šminke, Džema.“

„Ne, dušo, izgledaš prelepo“, najzad reče Dženi. „Džema je to sjajno uradila, ni ja ne bih umela bolje.“ Dženi je bila vlasnik veoma uspešnog salona lepote u Brajtonu, tako da je Ejndžel znala da je ona stvarno mislila to što je rekla.

„Samo ti pazi na nju“, Bil je upozorio Džemu, a Ejndžel mu se nasmešila. Kada je Ejndžel prethodne godine saznala da je usvojena, Dženi i Bil su bile jedine osobe, osim Džeme, s kojima je mogla da priča o svojim osećanjima.

„Devojke, lepo se provedite“, reče Dženi. „A ako ne možete da budete dobre, budite pažljive.“

Ejndžel i Džema se zakikotaše. „*Mama!* Naravno da nećemo spavati s nekim koga vidimo prvi put! Ne čekajte nas, uzećemo taksi.“

Dve devojke su morale da čekaju u redu kako bi ušle u *Kriejšen*, koji se nalazio dve milje od mora, i mada su drhtale od hladnog majskeg vazduha, cupkale i kikotaše se, Džemi nije smetalo što čeka –samo zbog jedne stvari. Izmakla se malo unazad kako bi osmotrila svakog muškarca koji bi duže posmatrao Ejndžel. Ona nije nosila odeću koja je pokazivala više od odeće bilo koje druge devojke – bilo je mnogo devojaka koje su bile mnogo oskudnije odevene od nje – ali nijedna nije izgledala tako seksi i lepo kao Ejndžel. Ni u jednom trenutku Džema nije bila ljubomorna na Ejndžel; bilo joj je iskreno drago što njena prijateljica izgleda tako privlačno. Suviše dugo skrivala se ispod svojih vrećastih majica.

U klubu je bilo toplo i bučno i one su na brzinu otišle do toaleta da očešljaju kosu, koju je zamrsio jak morski vetar, i da stave još malo sjaja za usne. Potom su se uputile ka šanku. Odjednom je Džema zgrabila Ejndžel za ruku.

„Eno ga Toni!“

Ejndžel je pogledala ka drugom kraju šanka, gde je bio njen brat Toni koji je čekao da naruči piće.

„O, bože, nisam znala da će biti ovde“, uzviknula je donekle nervozna, a donekle i uzbuđena. „Misliš li da je i Kal ovde?“ Odgovor na pitanje, međutim, odmah je dobila čim se njen brat pomerio; tu je bio i Kal, zgotan i seksi, svojim tamnim očima mirno je osmatrao okolinu, naslonjen na šank, opušten u svojim *ted bejker* farmerkama dugih nogavica i uskoj crnoj majici koja je isticala njegovo prelepo telo.

Ejndželino srce je počelo snažno da lupa i ona se zaledila.

„Hajdemo.“ Džema je pogurala svoju drugaricu. „Želim da vidim tvog brata. A želim i da Kal vidi tebe.“ Namerno je krenula ka mestu gde su stajali momci, zajedno sa Ejndžel koja ju je nevoljno pratila.

„Ćao, Džema!“ Toni se nasmejao, očigledno zadovoljan što vidi Džemu. „Da li biste ti i tvoja drugarica popile nešto?“

Džema se nasmejala i onda povukla Ejndžel ispred sebe.

„To ti je sestra, glupane! Sredila sam je od glave do pete.“

Toni je buljio u nju. „Blagi bože.“ Taman kad je hteo da nastavi, pridružio im se Kal. Rekao je Džemi „Ćao“, prodorno gledajući u Ejndžel kao da se pitao *ko je ovo*, a onda se i on, kao i svi drugi muškarci u klubu, zagledao u nju kad je konačno shvatio. „Endži? Izgledaš tako drugačije!“

Ejndžel je mogla da oseti kako je obliva rumenilo, i poželela je da je obukla svoje farmerke i majicu, iako joj je izraz Kalovog lica jasno govorio da je njemu bilo drago što nije.

„Pa“, odvažno reče Džema, „hoćete li nam onda doneti to piće?“

„Naravno“, odgovorio je Toni, potpuno očaran njome. „Dugujem Endži rođendansko piće, tako da, šta biste popile?“

„Dva dupla *bakardija* i dve kole, molim“, reče Džema namignuvši Ejndžel nakon što se Toni okrenuo ka šanku.

Dok su njih četvoro tako pijuckali piće, Ejndžel je brzo postalo jasno da je to bilo veče kada će se Džema i Toni napokon smuvati. Znala je da Džemu frustriraju sva ta flertovanja koja kao da nisu vodila nikuda. Džema je želela Tonija Samera, a sudeći po tome kako se on naginjao ka njoj na svaku njenu reč i piljio u njene oči, to je izgledalo kao prava prilika. Njih dvoje su prisno razgovarali i smejali se, a uz muziku koja je treštala u klubu, Kalu i Ejndžel je bilo nemoguće da učestvuju u njihovom razgovoru.

„Da li je i Mel ovde?“ upitala ga je Ejndžel. Njegova kućetina od devojke bila je poput žene nekog fudbalera sa svojim veštačkim tenom, veštačkim noktima i firmiranom garderobom. Kada su oni počeli da se zabavljaju, Ejndžel je bila ubeđena da to neće potrajati duže od nekoliko meseci. Kal je uvek izbegavao zblizavanje, i na kraju bi uvek ostavljao svoje devojke kada bi pokušale da mu se suviše približe i kad bi poželele da se vežu za njega. Ejndžel nikada ne bi napravila takvu grešku. Ali izgleda da je iz nekog razloga Mel još uvek opstajala, krava jedna.

Kal isprva nije razumeo šta ga je pitala i morao je da se sagne kako bi je čuo. Udahnula je njegov miris i zatvorila oči.

„Ne“, odgovorio je, okrznuvši svoj obraz o njen. „Ima neku veliku porodičnu večeru i nisam želeo da dolazi.“

Piljio je pravo u nju, a Ejndžel je, umesto da obori pogled, zabacila svoju dugu kosu i isto tako pogledala pravo u njega. Kal je sigurno bio jedan od najlepših muškaraca koje je ikada videla. Njegov otac bio je Italijan, i Kal je nasledio njegove boje – kožu maslinaste boje i zift crnu kosu koja je uvek bila kratka. Imao je neverovatno lepo lice savršenih crta s prelepim smeđim očima koje su nekad delovale odsutno, a nekad pune strasti. Njegovo lice bilo je od onih koja vas zaustave na vašoj putanji, koja vas nateraju da drugi i treći put pogledate zgodnog čoveka crne kose, a dotad bi vas verovatno već očarao. Mali ožiljak odmah ispod njegove desne obrve, uspomena na jedan udarac na fudbalskom terenu, samo ga je činio seksepilnijim, poželjnijim. Otpila je gutljaj svog pića i pogledala po klubu, osetivši se malo hrabrije. Osetila je da se Kal pomerio do nje, i onda su oboje videli Džemu i Tonija koji su išli ka jednoj od sofa, očigledno želeći da budu sami.

„Zaista se nadam da će Toni konačno pozvati Džemu da izađu“, Kal se nadvikivao s muzikom. „Dosta mi je više njegove neprekidne priče o njoj.“

„Da, znam na šta misliš“, tiho je odgovorila Ejndžel, poželevši da on opet približi svoje lice njenom i očajnički zamišljajući kako Kal poziva nju da izađu. *Kad bi to bilo.*

„Kako stoje stvari u klubu?“ glasnije je upitala. Kal je bio profesionalni fudbaler koji je igrao za lokalni tim, ali Frenk je uvek govorio da je sa svojim talentom predodređen za mnogo više.

„Nije loše, ali mislim da sam spreman da nastavim dalje.“

„Ni ja ne mogu da te zamislim kako i dalje igraš za Brajton“, složila se. „Šta ćeš ti posle?“ upitao ju je, ponovo se saginjući ka njoj. *Opa, pomisli Ejndžel, pa mi stvarno razgovaramo, i prvi put mi se ne obraća kao da sam samo Tonijeva mlađa sestra.*

Ostao joj je još jedan mesec na koledžu i zaista je želela da ide u umetničku školu, ali njeni roditelji se nisu slagali s tim. Želeli su da upiše neke poslovne studije, koje bi joj po završetku zagarantovale posao. Snuždila se čim se toga setila. Ona zapravo nije imala pojma čime želi da se bavi, ali čula je sebe kako govori: „Volela bih da radim kao modni dizajner, ali jednostavno nisam sigurna da li sada imam dovoljno sredstava za to.“

„Stvarno? Nisam znao da te zanimaju takve stvari.“ Kal ju je ponovo pogledao sa očiglednom zainteresovanošću.

„Ima mnogo toga što ti ne znaš o meni“, odgovorila je flertujući, ohrabrena načinom na koji ju je gledao.

„U pravu si. Odjednom izgledaš kao prava odrasla osoba.“

„Pa danas ipak *jeste* moj rođendan“, odgovori Ejndžel potajno se nadajući da će je on možda poljubiti.

„Onda, srećan rođendan.“

Dok su tako pijuckali svoje piće, Ejndžel nije mogla da veruje da je tako blizu čoveka koji je bio predmet mnogih njenih snova.

Zatreštala je pesma „Don't Cha“ grupe „Pussycat Dolls“.

„Pa“, konačno reče Kal. „Jesi li za ples?“

„Važi“, odgovori Ejndžel, pokušavajući da zvuči opušteno, i njih dvoje ostaviše svoje čaše i uputiše se ka podijumu za igru. Ejndžel je već znala da Kal dobro igra; dovoljno dugo ga je posmatrala iz ćoškova raznih klubova. Ovo je prvo veče da je on nju gledao na takav način i ona nije mogla da veruje da ima toliko sreće. Stupila je za njim na podijum za igru dok se i dalje osećala čudno u svojim štiklama. Brzo je postala svesna zavidljivih pogleda drugih žena koje su želele da budu na njenom mestu; volele bi da mogu da igraju s Kalom. Dok su „Pussycat Dolls“ pevale iz sveg glasa, Ejndžel je pomislila: *Kladim se da bi voleo da tvoja devojka izgleda kao ja večeras, zar ne, Kale?* Podijum za igru bio je prepun ljudi i Ejndžel bi se često našla tik uz Kala.

„Izvini“, glasno je rekla, kad je neki pripit dečko ponovo naleteo na nju, a ona gotovo pala na Kala.

„Bez brige“, uzvratila joj je Kal uz osmeh, pridržavajući je. Njegova ruka je za trenutak ostala na dnu njenih leđa, i Ejndžel je zadrhtala od uzbuđenja zbog njegovog toplog dodira koji je osetila na svojoj goljoj koži.

Igrali su jedno do drugog, ceo klub se sveo samo na njih dvoje, i malo-pomalo, Ejndžel se opustila. Na kraju krajeva, igranje u štiklama nije bilo tako loše. Nastavila je krišom da baca poglede ka Kalu kada je mislila da on ne gleda, i nasmejala se sama sebi. Ispostavilo se da je njeno rođendansko veče mnogo bolje nego što je očekivala.

„Još jedno piće?“ pitao ju je Kal pokazujući rukama a Ejndžel je klimnula glavom. Uzeo ju je za ruku i poveo do šanka. Sad kad su krenuli do šanka, Ejndžel je očekivala da će je Kal pustiti, ali umesto toga, on ju je posesivno obgrlio, privlačeći je bliže sebi. Ejndžel se veoma svideo način na koji ju je dodirivao. Nakon što su uzeli piće, povukao ju je u jedan od slabo osvetljenih uglova.

„Hajdemo na neko mirnije mesto“, nadvikivao se s muzikom. Seli su na jednu od sofa, što je moguće dalje od Džeme i Tonija.

„Ti sjajno igraš“, rekao je uputivši joj lagan, seksi osmeh.

Ona se takođe nasmešila njemu i htela je da mu uzvratila komplimentom, ali nije morala ništa da kaže. Njegove ruke su bile na njenom licu i on ju je nežno privukao k sebi.

„Izgledaš tako seksi, slavljenice“, promrmljao je, nežno prelazeći palcem preko njene brade. „Kako to da nisam ranije to primetio?“

Pre nego što je Ejndžel imala vremena da mu odgovori, on je počeo da je ljubi. Kao što je i pretpostavljala, Kal se odlično ljubio. Dodir njegovih usana, njegov ukus, sve je bilo tako uzbudljivo. Pribila je svoje telo uz njegovo i uzvratila mu poljubac, moleći se u sebi da to radi dobro, jedva verujući u to da ga konačno ljubi. Nakon nekoliko minuta, povukao se iz zagrljaja i pogledao je.

„Šta mi to radiš?“ promrmljao je, prolazeći prstima kroz Ejndželinu zamršenu kosu.

„Zašto? Želiš li da prestanem?“ odgovorila mu je mrmljajući.

Kao odgovor, on joj se ponovo približio, obasipajući je ovoga puta nežnim poljupcima po vratu i zavlazeći ruku ispod njene majice.

Ni Greg ni bilo ko od ostalih momaka s kojima je izlazila nije nikada uspeo da učini da se ovako oseća. Ejndžel je gorela dok je Kal iskusno mazio njenu kožu, njene grudi. Zavukla je ruke ispod njegove majice i počela da dodiruje njegovu glatku kožu. Onda je prešla rukama preko njegovog ravnog, čvrstog stomaka i usudila se da nastavi još niže. Piće i požuda dali su joj hrabrost.

On ju je postavio na sebe, pa je tako sedela u njegovom krilu, i mogla je da oseti njegovu erekciju koja ju je od želje stavljala na slatke muke.

„Koliko te samo želim“, promrmljao joj je na uvo.

Ponovo su se poljubili, žešće i dublje, i Ejndžel je mogla da oseti kako gubi kontrolu, ne obazirući se ni na šta drugo osim na njegova usta i njegov dodir na svojoj koži. Međutim, Kal ju je odjednom grubo odgurnuo, zabrinuto šapnuvši: „Bože, Toni i Džema su tamo!“

Ejndžel se okrenula i u drugom kraju prostorije videla Džemu koja je gledala u njih podignutih obrva, ali Toni ih sasvim sigurno nije video. Kal je odgurnuo Ejndžel od sebe i brže-bolje ispravio svoju majicu.

„Gde mi je bila pamet“, progundao je. „Ti si Tonijeva mlađa sestra. A ja sam s Mel.“ I na Ejndželino zaprepašćenje, ustao je i otišao ne uputivši joj više nijedan pogled. Nekoliko trenutaka sedela je zaprepašćena i u neverici, pokušavajući da se sabere. *Šta se sad, do đavola, dogodilo?* Videla je da joj Džema maše i bezvoljno je krenula da joj se pridruži. Izgledala je kao mačka koja se dočepala kajmaka. Mora da ju je Toni konačno pozvao da izađu, jer se nisu odvajali jedno od drugog do kraja večeri. Kala nigde nije bilo sve do dva ujutru kada je Ejndžel, kojoj je bilo veoma neprijatno, trebalo istim taksijem da se vrati s njim kući. Džema i Toni su sedeli zagrljeni, šaputali su i smeškali se, dok su Ejndžel i Kal sedeli jedno naspram drugog u mrtvoj tišini. Ejndžel se trudila da zauzme što manje mesta u taksiju, očajnički se trudeći da ne dodirne Kalove dugačke noge. Prekrstila je ruke, drhteći, dok je iz kola posmatrala Brajton na subotnje veče, svetla luke koja su bleštala u svom punom kičastom sjaju, grupe ljudi iz klubova koji su tumarali ulicama. Kalova reakcija potpuno ju je ponizila. Šta nije bilo u redu s njom? Da li je ona bila dobra samo za vatanje u mraku na brzaka?

„Vas dvoje ste mnogo ćutljivi“, odjednom je prokomentarisao Toni.

„Samo sam iscrpljen, ortak“, mirno je odgovorio Kal.

„Koji je tvoj izgovor, Endži?“

„Napila sam se“, progundala je Ejndžel, poželevši da je sada bilo gde drugde samo ne ovde.

Prva stanica bila je Džemina kuća.

„Vidimo se“, promrmljala je Ejndžel izlazeći iz kola, namerno ne pogledavši Kala. Bila je primorana da čeka pored ulaznih vrata dok su se Džema i Toni opraštali uz strastveni poljubac za laku noć, i sve vreme se uzdržavala da ne pogleda u Kala. Nakon najdužeg trenutka u Ejndželinom životu, Džema se udaljila od Tonija.

Čim je zatvorila i zaključala ulazna vrata, Džema se okrenula ka Ejndžel goreći od znatiželje.

„Pa šta je to bilo s tobom i Kalom? On te je baš spopadao!“

„Reći ću ti kad legnemo“, progundala je Ejndžel, žudeći za tim da se prekrije jorganom preko glave i zaboravi da je ta noć uopšte postojala.

„Ne mogu da verujem! Kakva kretenčina!“ uzviknula je Džema nakon deset minuta kada joj je Ejndžel ispričala šta se desilo. Kao i uvek kada bi Ejndžel ostala kod Džeme, dve devojke bi spavale u Džeminom krevetu za dve osobe. Ejndžel je bilo toliko hladno da je morala da obuče džemper preko pidžame, i mada je čvrsto držala vrelu šolju čaja koju joj je Džema donela, i dalje je drhtala.

„Toliko me je sramota, Džema, kako ću ikada više moći da mu izađem pred oči? Zašto je tako postupio prema meni? Skoro da me je gurnuo na pod, toliko je očajnički želeo da pobegne od mene.“

„Sigurna sam da je samo bio pijan“, reče Džema, pokušavajući da je uteši. „A možda se osetio krivim – na kraju krajeva, on se ipak zabavlja s Mel.“

„Nije izgledao toliko pijano. Više je izgledalo kao da ga je sramota što ga drugi vide sa mnom, kao da ja nisam dovoljno dobra.“

Džema je pogledala svoju prijateljicu i duša ju je bolela što je vidi tako slomljenu.

„Bože, zao mi je, Džema“, konačno je umorno rekla Ejndžel. „Nisam te čak ni pitala za Tonija.“

Džema je jedva čekala da ispriča Ejndžel kako se ona provela to veče, ali poslednje što je želela da uradi bilo je da razveze priču o svojoj sreći.

„Pričaću ti ujutru. Samo pokušaj da zaboraviš ovo veče. Iskreno, Kal je taj koji gubi. Vidi kakva si bila večeras. Kladam se da te je svaki frajer u klubu poželeo.“

Međutim, Ejndžel nije mogla da zaspi; neprestano je u sebi iznova i iznova premotavala ono što se dogodilo a osećaj poniženja i odbačenosti svaki put bi se pojačao. U četiri ujutru, zapištao joj je mobilni; stigla joj je poruka. Dohvatila ga je sa stočića pored kreveta.

Poruka je bila od Kala. U jednom trenutku uzbuđenja pre nego što je videla poruku, pomislila je da će se on možda izvinjavati, a onda ju je pročitala.

Endži, molim te, ne govori nikome o onome večeras. Bio sam pijan i to nije trebalo da se dogodi, izvini. Kal.

Isključila je mobilni i zavukla se ispod jorgana, skupivši se u obliku fetusa. *Misli na sve one dobre stvari*, govorila je sebi, *misli na odlazak u umetničku školu, misli na to kako ćeš imati samo svoj stan*. Međutim, to nije uspelo. Suze su joj tiho tekle niz obraze i ona je zaronila lice u jastuk. Konačno, u šest, utonula je u nemiran san.

U devet ujutru, Dženi je donela devojkama čaj i tost u krevet i nasmejala se ovom iscrpljenom paru. „Da pogodim, previše *bakardija* i kola“, rekla je, pogrešno protumačivši Ejndželino blede lice kao posledicu mamurluka. Ejndžel je klimnula glavom i naterala sebe da se nasmeje.

„Dan je divan“, reče Dženi, razvlačeći zavese, puštajući sunčevu svetlost da uđe u sobu.

Džema je negodovala i povukla jorgan preko glave, ali Ejndžel se pridigla u sedeći položaj.

„Dženi, znam da sam te ovo i ranije pitala, ali zašto misliš da me je moja prava mama ostavila?“

Dženi se iznenadila. „Šta te je navelo da ponovo razmišljaš o tome, dušo?“

Ejndžel je slegla ramenima. „Čini mi se da rođendani čine da se osećam tužno. Pitam se da li moja prava mama misli na mene.“ Ono što nije rekla bilo je da je njen neočekivani događaj s Kalom uzrok tome što se oseća tako povređeno, i zato je žudela za utehom.

„Sve što znam iz Mišelina i Frenkove priče, a prilično sam sigurna da je to sve što i oni znaju, to je da je tvoja mama bila tinejdžerka i da nije mogla da se izbori, pa te je dala na usvajanje kada si imala šest

meseci. Želela je bolji život za tebe, Ejndžel, nije te ostavila zato što te nije volela.“

Nije moguće da me je baš toliko volela, htela je da odgovori Ejndžel, *čim me je ostavila*, ali shvativši da će zbog ovog razgovora biti još depresivnija, promenila je temu i zapitala: „Da li bi bilo u redu ako bih otišla na jahanje?“

„Naravno, dušo, ako misliš da si u stanju da sada jašeš.“ Dženi je naučila Ejndžel da jaše kada je imala osam godina i uvek joj je dozvoljavala da pozajmi njenog konja, a s godinama je Ejndžel postala veoma dobar jahač.

Džema nije bila u stanju da joj se pridruži, pa je Ejndžel sama otišla biciklom gore do štala. Džema je živela u velikoj viktorijanskoj kući sa ogromnim dvorištem u bogataškom delu Brajtona. Bil je vodio sopstvenu građevinsku kompaniju, i tako su, zajedno s Dženinim uspešnim salonom lepote, brzo stekli imetak i postali mnogo bogatiji od Ejndželine porodice – premda to nikada nije smetalo dvema devojkama. Ejndžel je živela na pet minuta od nje u jednoj od kućica koje su se nizale ulicom s veoma malim unutrašnjim dvorištem, ali ona je volela taj kraj budući da je bio na samo deset minuta od centra grada i mora. Uske ulice bile su oivičene kućama okrećenim svetlim bojama, osim kuće Samerovih. Frenk nije želeo da okreći njihovu kuću ni u jednu drugu boju osim u belu iako ga je Ejndžel kao dete preklinjala da je okreći u ružičastu ili bar u plavu po Čelsiju, fudbalskom timu za koji je navijala.

Štale su bile na vrhu veoma strmog brda blizu hipodroma. Ejndžel je volela zadivljujući pogled koji se pružao preko celog Brajtona i preko mora. Nakon što je stigla, ostavši bez daha zbog vožnje biciklom, osedlala je Oluju i krenula. Jutro je bilo prelepo, i dok je galopirala na konju preko polja, vikala je: „Ne treba mi on“, uznemirujući pri tom Oluju, pa je trčao još brže. Njena terapija često se sastojala u tome da jaše i priča sama sa sobom, peva i viče – nekad se osećala tako puna emocija da je jednostavno morala to da izbacila iz sebe. Nakon sat i po vremena, kasom se vraćala na konju nazad do štala, zagrejana i oznojana, ali za nijansu mirnija. Ali čim je ugledala štale, njen unutrašnji mir je iščezao, jer je tamo, naslonjen na svoja kola, stajao Kal. Ejndžel se ugrizla

za usnu i naterala sebe da izgleda smireno. Ponašala se kao da ga ne vidi, nastavila je do Olujine štale i sjahala.

„Nisi mi odgovorila na poruku“, rekao je, ne gledajući je.

„Nisam mislila da je potrebno“, odgovorila je, upućujući svoje komentare Oluji dok mu je otkopčavala i skidala sedlo.

„Ja jednostavno nisam želeo da to preraste u nešto više.“

„To se ne bi desilo.“ Ejndžel je nekako smogla snage da doda: „Da budem iskrena, Kale, ja čak ne mogu da se setim šta se dogodilo, bila sam baš pijana.“ Naposljetku je podigla pogled i pogledala ga. Najednom je on izgledao ljuto, kao da je ona njega uvredila time što se ne seća svakog detalja njegovog zagrljaja, ali onda se ponovo zatvorio u sebe i samo je slegao ramenima. „Dakle, onda je među nama sve u redu?“

Ejndžel je klimnula glavom i nastavila da rasedlava Oluju. *Samo radi nešto*, rekla je sebi, *on će brzo da ode*.

„Dobro, vidimo se, Endži.“ Kal je ušao u kola a Ejndžel se uzdržavala da ne pogleda za njim dok odlazi. Kada je bila sigurna u to da ne može da je vidi, zaronila je lice u Olujin vrat, terajući poniženje i bol dalje od sebe.